

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 143/17

Λουξεμβούργο, 20 Δεκεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-226/16
Eni κ.λπ. κατά Premier Ministre και Ministre de l'Environnement, de
l'Énergie et de la Mer

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να υποχρεώνουν τους προμηθευτές φυσικού αερίου να διατηρούν αποκλειστικά στο εθνικό έδαφος επαρκή αποθέματα φυσικού αερίου προκειμένου να τηρούν τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο κανονισμός της Ένωσης σχετικά με την ασφάλεια του εφοδιασμού με αέριο

Αντιθέτως, μπορούν να διευρύνουν τον κύκλο των οριζόμενων από τον κανονισμό αυτόν πελατών για τους οποίους ο εφοδιασμός με αέριο είναι εξασφαλισμένος σε περίπτωση κρίσης, υπό τον όρο της τήρησης των προϋποθέσεων του κανονισμού αυτού

Οι εταιρίες Eni, Eni Gas & Power France και UPRIGAZ προσέφυγαν στο Conseil d'État της Γαλλίας, με αίτημα την ακύρωση γαλλικού διατάγματος το οποίο θεωρούσαν αντίθετο στον κανονισμό της Ένωσης σχετικά με την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο ¹. Οι εν λόγω εταιρίες υποστηρίζουν, καταρχάς, ότι με το διάταγμα διευρύνεται κατά τρόπο μη σύμφωνο ο ορισμός των «προστατευόμενων πελατών» κατά την έννοια του κανονισμού (σύμφωνα με τον σχετικό ορισμό του κανονισμού, ο όρος αυτός περιλαμβάνει τους οικιακούς πελάτες που είναι συνδεδεμένοι με δίκτυο διανομής αερίου, καθώς και, μεταξύ άλλων, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εφόσον το κράτος μέλος προβεί στη σχετική επιλογή): συγκεκριμένα, ο ορισμός των «προστατευόμενων πελατών» σύμφωνα με το διάταγμα περιλαμβάνει τους συνδεδεμένους με το δίκτυο διανομής μη οικιακούς πελάτες που δεν έχουν αποδεχθεί διακοπτόμενη παροχή βάσει σύμβασης και δεν αποτελούν κατ' ανάγκην μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ο ορισμός των «προστατευόμενων πελατών» είναι σημαντικός, διότι από τον ορισμό αυτόν απορρέει για τους προμηθευτές αερίου ένα σύνολο υποχρεώσεων προκειμένου να εξασφαλίζεται, σε περίπτωση κρίσης, ο εφοδιασμός των πλέον ευάλωτων πελατών.

Επιπλέον, οι ως άνω εταιρίες προβάλλουν ότι, για να διασφαλίζεται ο αδιάλειπτος εφοδιασμός των πελατών με αέριο, το διάταγμα υποχρεώνει τους προμηθευτές να διατηρούν στη Γαλλία επαρκή αποθέματα φυσικού αερίου, πράγμα που ουσιαστικά συνεπάγεται ότι το 80 % των δικαιωμάτων αποθήκευσης πρέπει να βρίσκεται στο εθνικό έδαφος.

Το Conseil d'État υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα εάν οι επίμαχες διατάξεις του διατάγματος είναι συμβατές με τον κανονισμό.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο επισημαίνει, καταρχάς, ότι ο κανονισμός επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου «πρόσθετες υποχρεώσεις» για λόγους ασφάλειας του εφοδιασμού με αέριο. Επομένως, τα κράτη μέλη δύναται να επιβάλουν στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου πρόσθετη υποχρέωση αποθήκευσης αερίου όσον αφορά πελάτες που δεν εμπίπτουν οπωσδήποτε στον ορισμό των «προστατευόμενων πελατών» κατά την έννοια του κανονισμού. Ωστόσο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η επιβολή μιας τέτοιας πρόσθετης υποχρέωσης εξαρτάται από την τήρηση διαφόρων προϋποθέσεων που προβλέπει ο κανονισμός. Ειδικότερα, μια τέτοια υποχρέωση πρέπει να στηρίζεται σε αξιολόγηση των κινδύνων, να μη στρεβλώνει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό ή να μην εμποδίζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και να μη θίγει την ικανότητα οποιουδήποτε κράτους μέλους να εφοδιάσει τους προστατευόμενους πελάτες του σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης σε εθνικό, ενωσιακό ή

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 994/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τα μέτρα κατοχύρωσης της ασφάλειας εφοδιασμού με αέριο και την κατάργηση της οδηγίας 2004/67/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2010, L 295, σ. 1).

περιφερειακό επίπεδο. Εναπόκειται στο Conseil d'État να εξακριβώσει εάν το επίμαχο διάταγμα πληροί τις προϋποθέσεις αυτές.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο αποφαίνεται ότι νομοθεσία που υποχρεώνει τους προμηθευτές φυσικού αερίου να διατηρούν αναγκαστικά και αποκλειστικά στο εθνικό έδαφος επαρκή αποθέματα φυσικού αερίου δεν είναι συμβατή με τον κανονισμό, ο οποίος απαγορεύει στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη μόνον τις υποδομές που βρίσκονται στο εθνικό έδαφος. Δεδομένου ότι το επίμαχο διάταγμα προβλέπει ότι οι γαλλικές αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη, όσον αφορά την υποχρέωση αποθήκευσης στο γαλλικό έδαφος, τα «λοιπά μέσα ανταπόκρισης» των ενδιαφερομένων προμηθευτών, το Δικαστήριο ζητεί από το Conseil d'État να εξακριβώσει εάν η δυνατότητα που παρέχει το διάταγμα στην αρμόδια αρχή διασφαλίζει στους ενδιαφερόμενους προμηθευτές τη δυνατότητα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο. Αν τούτο συμβαίνει, είναι δυνατόν η υποχρέωση αποθήκευσης σε εθνικό έδαφος να είναι συμβατή με τον κανονισμό.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106